НОВА РАДА

Тимчасові умови передплати на 1918 рік.

на 9 міс.	на 8 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.
—	—	—	—	—	—	—	10·50	5·50 р.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при зміні доконче прикладати стару адресу).
На повертання авторам рукописів належить прикладати марок, також на листовні відповіді, инакше відповіді друкуватимуться в „Листувалні".

Адреса редакції й контори:
У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.
Телефон редакції 64—80. Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМИЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.
Виходить що-дня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умови друкування оголошень:
На I сторінці 2 карб. 25 коп.
На IV „ 1 „ 20 коп.
за 1 рядок в 1 шпальту за кожний раз.
Особам, що шукають праці за оголошення кобільше як в 3 рядки в 1 шп. 1 руб. 20 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—6 год. дня.

Ціна окремого № у Києві 25 к.
В провінції і на вокзалах 25 к.

№ 21. Вівторок, 26 (13) лютого 1918 року. № 21.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.
Драматично-артистичне товариство.
„УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР".
Сьогодня 26-го (13) лютого у вівторок. І. Тобілевич-ПАЛИВОДА XVIII століття жарт на 4 д. КОЛО, 28-го НАТАЛКА ПОЛТАВКА. II. Концерт. 29-го ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ, 27-го (14) ЗАЧАРОВАНЕ 30-го ТАРАС БУЛЬБА. Поч. о 6 год. Кінч. о. 9 год.

Олекс. ул. № 12. 2-й ГОРОДСЬКИЙ ТЕАТР Олекс. ул. № 12.
Український театр (Т-во Укр. Артистів).
Сьогодня 26-го (13) лютого у вівторок Наталка полтавка і На перші гулі.
27-го відновлення ЦИГАНКА АЗА, др. на 5 д. Готується до вистави ПОПИХАЧ, ком на 5 дій. Квитки продає каса театру, від 11—2 і 4—8 г. веч. Початок о 7 г. вечер.

К-ра „Нов. Ради"

оповіщає шан передплатників, що платня на газету з 1-го марта нов. ст. підвисшається в такім розмірі:

на 1 міс. 6 карб.
„ 2 „ 12 карб.
„ 3 „ 18 карб.

10—0107—

Комісія по питанні о карбованцях.

Доводиться до загального відома, що з огляду на переповнення многосисячними заявами, ФІЗИЧНО НЕ МАЛИ МИ СПРОМОГИ, ЗАКІНЧИТИ цю работу і що день виплати страт особам, що потерпіли від фальшивих грошей випущених Центральною Радою, буде оповіщено по скінченні особливих робот.

Комісія прохає також не обтяжувати її відвідуванням, тому, що це не дає спромоги виконувати цю величезну органічну працю, наложену на неї.

Предсідатель Комісії член Колегії секретарства фінансів Л. СМОЛЯКОВ.

До відома передплатників газети „Рідне Слово"

В Харькові припинила свій вихід газ. „Рідне Слово". Видавнича спілка ліквідується. Редакція просить своїх передплатників не висилати грошей на передплату згаданої газети на 1918 рік. 1—565—1.

Київ, 26 (13) лютого 1918 року.

В стані облоги. Протягом одного місяця вже другий раз оповіщено наше місто в стані облоги. Першого разу—це всім було зрозуміло: в місті коїлось повстання, під містом стояв ворог, що прийшов на звоювання й справді обложив Київ. Тепер инакше. В місті спокійно. По-за містом облоги теж немає і, як запевняють власти, і не буде. На віщо ж стан облоги? На віщо та метушня, що вагою своєю падає на всю людність, не милуючи ні буржуя, ні пролетарія й останньому може ще більше допікаючи? Коли на те, щоб видати кілька нових декретів, то їх же нова власть видати могла і за звичайного становища, бо поводилась вона й тоді без церемоній, як поводяться звичайно в повойованому краї. Отже—„по какому случаю шумъ?"—можна запитати.

А тим часом стан облоги викликає серед людности цілком зрозуміливу трівогу й навіть паніку. Говорять про „Варфоломіївську"—по краям міста вимовляють: „Єре- [illegible] говорять про не- [illegible] подорож до місяця; гово- [illegible] якісь страшні пригоди, яким має підпасти Київ; говорять... стільки чуток і поголосок ходить тепер по місту і таких диких і просто божевільних, що не знати, де вони беруться й як можуть їм віри поняти люде. Але вони ходять і ширяться і вірять їм люде. Вірять насамперед через те, що рідко хто знає справжній стан річей. Пресу задушено. Київ ізольовано од цілого світа. Звісток правдивих нема. В офіціяльних виданнях знаходимо самі побіденні реляції та демагогичну істерику, яка на непризвичаєного обивателя справляє тільки одворотне враження. І стан облоги тут тільки додає й свою краплину до того большевицького ладу, який ми споживаємо в формі безхліб'я, безробіття і всяких инших численних „без".

Гадаємо, що додавати до них ще й стан облоги—це вже занадто велика роскіш. І коли справді все так „гаразд", як говорять власти, то треба негайно стан облоги скасувати. Коли ж не так, то треба ж мати мужність, щоб сказати правду й не [illegible] [illegible] ності, що її чекає.

З газет та журналів.

Установча Рада. Позавчора вийшло перше число „Робітничої Газети". В передовій статті редакція виступає проти нової київської власти.

Наше завдання може бути тільки одно—пускорювати упадок цієї влади. Ми мусимо ізолювати цю владу від пролетаріату, позбавить її впливу навіть на ту частину робітництва, на яку в данний момент вона такий вплив має. Всіма способами ми мусимо підготовлювать упадок генеральної влади. Ми повинні пам'ятати, що кожен зайвий день панування большевистської зграї створює небезпеку втрати всіх здобутків революції.

Через знищення большевистського наїзду ми мусимо йти до об'єднання всіх революційних сил для поповнення перерваної справи—будування вільної України трудящих мас.

А шлях до того лишається старий—суверенні Українські Установчі Збори.

Вони мусять зібратись і мусять мати всю силу і всю владу. І вони, ми певні, зберуться і доля їх не буде долею Російських Установчих Зборів. Величезна організаційна й творча робота, яка переведена українською демократією за час революції, дає певний і виразний доказ того, що і в сучасний момент українська демократія знайде відпорну силу проти московсько-большевистського штика, і з сучасних манівців вийде українська революція на битий, широкий шлях, що прямує до щастя і добробуту трудящих мас.

Мала надія і на Установчу Раду, бо вибори відбувалися в ненормальних обставинах, а подекуди й зовсім не одбулися. Отже—нові вибори до Установчої Ради повинна оголосити правомічна українська власть.

Наша церковна старовина.

В наші тяжкі дні разом з загальним знищенням краю руйнуються і піддаються нарузі дорогоцінні скарби нашої колишньої культури; у багатьох озвірілих людей незалишилося поваги до того, що є найделікатніщого й найвягіщого в душі чоловіка до його віри, предметів віри—Божих церков, ікон. Загубився встид і совість назвать там, де спинялося старе централістичне правительство. Не було б так болюче, як би ці дорогоцінні скарби, заповідані нам нашими предками, були пропали ще тоді від наших найтяжчих ворогів, які відобрали нам любов до отчизни, свободу віри, думання, обряд, письменство, освіту. Їм не хотілося тоді лишати нам доказів нашої самобутности, бо памятки колишньої культури більше, ніж инші відзнаки давали знати що ми нарід не такий, як московський, з котрим нас намагалися зрівняти:

Зародки своєї самобутности маємо ще в пам'ятках початкової пори нашого державного життя в архитектурі давнього Києва й инш. місцях, в церковних стінописах (Церква св. Кирила в Києві), в артистичному промислі, де впливи візантійського сходу й латинського заходу було влучно перетравлено духом нашої тоді ще молодої нації на свій спосіб.

Вже тоді направилася остаточно дорога, якою мала поступати вперед наша культура—погодження суперечностей сходу й заходу; й так—в штуці в літературі, в політиці, релігії (унія східньої й західньої церков); а головним чином ці взаємини між обома світами через україну виявилися в нашому мистецтві релігійному, з осібно в іконах, що були найпоказніщими й найбільш розповсюдженими предметами штуки.

Церковна наша іконопись, як то показують пам'ятники, два рази у нас пишно розцвіла: в XIV в. і в XVII-му; перший раз під впливами зв'язаного з заходом візантійського відродження за часів Палеологів, а другий раз через широке і тісне ознайомлення з геніальними придбаннями західньо-европейського раннього й високого ренесансу. Обидва рази посередництво між східньою й західньою культурою разом з піднесенням нашої рідної штуки спричинялося й до піднесення її в сусідніх землях—в XIV—XV в Польщі, а другий раз (в XVI. в.) в Волощині і Московщині. В Польщі українські майстрі залишили нам цілий ряд стінописів у костьолах; а певно ті костьоли вони й будували; там же знаходяться окремі наші артистичні вироби ковані й шиті (у Кракові).

В XIV—XV в. іконопись була ще близька до візантійських переказів, бо тоді й західнє малярство стояло до нього близько: шляхетні, величні типи живуть тут високим релігійним натхненням, сяють незвиклою красою фарб—високою ідеальною красою, так потрібного святому образови. Не дурно тоді ходили оповідання про поміч ангелів благочестивим іконникам та навчалося приступати до писання образу з молитвою, й змішавши фарби з св. мощами.

В XVII в. часи, коли яиголи помогали артистам-малярам, минули, але й тоді церковне малярство на Україні архитектура й инші штуки стояло високо. Предмети мистецтва виконувалися брацтвами ремесників що глибоко вкорінили в собі колишні традиції, поєднавши їх з новими практичними вимогами життя і нової естетики вихованої на вибагливих творах ренесансу. Природний самоуклад тодішнього українського життя і пам'ятки тої пори свідкують про нерозривний звязок їх з самобутнім ходом розвитку цілаго народнього життя. Наша іконопись і тоді була поєднала в собі представлення високої духовности з красою форм та ще додала до старших іконографічних типів мотиви змісту догматичного й учительського, бо була звязана тоді з теологією й загальним культурно-релігійним рухом що придбав був на Україні виразних національних форм прищеплених і релігійному мистецтву, коре стало ближчим до людей, зводило божественне на землю, вчило й виховувало масу своїми формами і змістом; де маємо й високоартистичні типи Христа й Богородиці в ріжних теологічних положеннях (Спаситель, Вседержитель, Священик, Цар, пастир, Сурадник, Матір божа, Заступниця, Цариця, Покровителька), святих й янголів грецько-візантійського й західнього мистецтва, своїх національних святих і св. події (Покрова Б. М.), всякі мотиви алегоричні та символічні (Христос-виноградарь, літургісаючий Христос, птах пелікан, недремене око, живоносний источник, і т. д.). Туди ж ще доточувалася особлива декоративність, і високий настрій та інтимність дякуючи впровадженню до ікон місцевих одеж, типів, пейзажів, орнаментів.

Доховалося до нас таких красних утворів іконописної української штуки—рівно ж і памяток штуки друкарської, різьбарської, ювелірної. гаптярської, ткацької, керамичної, будівничої—досить багато, але вони псуються і немилосердно нищаться. Наше завдання тепер не попускати загибелі своєї національної краси, котрою ми можемо сміливо пишатися в світі.

В музеях наших значна кількість церковної штуки вже зібрана, але зібрані не найкращі речі і пробувають вони в такому стані котрий вимагає реставрацій, упорядкування, вивчення. Велику прислугу в цій справі міг би зробити для нації, котрій прийшла врешті пора визначити своє лице політично, й культурно, собор української церкви, звернувши увагу народу й духовенства на старі церкви ікони й утвар, запровадивши навчання рідної штуки в духовні школи, виділивши з себе осібний орган, що став би до роботи над збиранням старовини разом з нашим міністерством освіти.

Розуміється для такої потреби здадуться значні кошти. Їх знайдуть і в першу голову повинно з'ужити для цеї цілі ті суми, що збиралися всюди в церквах перед новим роком на відбудування Московського Кремля. Незнати з чийого наказу збиралися гроші, на ту потребу й чи дійсне всюди провадилося то збираня, але досить вже нам бути матеріялом для Московського панування. Москва нам не відмовить наших святинь, то не маємо того й ми лізти до неї з своєю поміччу—вона потрібна нам самим. Певно, що де-хто буде стояти за всенародність кремлівських святинь, бо є навіть тут у Києві владики що колись свідомо нищили нашу старовину і котрі запровадили при Московському соборі палату изуграфства чи як там її назвати, та ще й через наказ свого патріарха хотіли до поруйнованої патріаршої ризниці цінности з ризниць українських манастирів і церков.

Таким особам не місце в органах які від імени Собору возьмуться за охорону, регистрацію й збирання церковної старовини; до того не повинно допустити наше громадянства. Ті ворожі нам люде не поможуть нам виховати нарід і підтримати на основі старовини нову церковну штуку, не виявлять в ній питомої нам духовної и зовнішної краси, котрої край наш чекає від артистів і від церкви!

Святиня завше і при кожних обставинах повинна бути зрозумілою близькою нам, національною. Такою вона буде, коли ми не допустимося до пустки на нашій землі, коли лишиться для роботи добрий грунт, коштовні приклади, а се буде тоді, як знайдуться в церкві світлі і гарячі серце захоплені любов'ю до нашої багатої церковної минувшини і до її високого артизму. Святиня, а особливо давня повинна бути недоторканою від яких би то не було замахів на неї (від часу, невіжі, злих людей), повинна охоронятися. До того кличе національну церкву національний обов'язок і християнська культура, з котрою так тісно звязане наше минуле.

К. Широцький.

Засідання совіту депутатів.

Засідання 23/10 лютого.

Минулої суботи засідання було призначене на 6 год. вечора, але через брак електрики розпочалося лиш на початку 9-ої. Велика заля купецького зібрання повнісінька. Настрій напружений, нервовий.

д. Гамарник одкриваючи засідання, пропонує з'огляду на стан облоги а також на те, що нар. секретаріат, котрий повинен був явитись на засідання, не може явитися,—перенести засідання на неділю, а сьогодня вислухати тільки повідомлення про останні події.

Пропозиція приймається. Повідомлення про стан речей роблять д.д. Затонський і Скрипник.

Наступання німців.

— Вам відомо вже з газет,—сказав д. *Затонський*,—що після одмови ення Германії підписати мирний договір почалось наступання одночасно на германському і австрійському фронтах. З'огляду на це російський совітський уряд оповістив, що він згоден заключити мир на умовах, запропонованих німцями. Сприводу цього в Петрограді з'явились просто неймовірні чутки і зняласся паніка не тільки серед населення, але навіть серед особ, що керують нашою політикою. Але на півночі становище дійсно небезпечне, бо німці вже взяли Двинск і взагалі вся линія фронту пересунулась на схід, а на Волині становище ще більш катастрофічне..

Тепер у нас становище значно покращало: увечері я одержав од Сталіна телеграму, що Австро-Угорщина не бере й не візьме участи в цьому наступанні, яке ведуть германці.

Далі промовець вказує, що німці наступають по линії Житомір—Коростень—Київ, і їхні передові отряди дійшли не то до Тетерева, не то до Махина, але туди йде панцирний поїзд, який вступить з ними в боротьбу і вразі неудачи вернеться, висаджуючи в повітря залізницю і мости. — Але, — кінчає промовець,— не треба хвилюватись, бо Київа вороги не займуть, а наробити бешкету можуть.

д. Скрипник, доповнюючи доклад д. Затонського, заявив, що нова влада зможе істнувати ще 10—15 день і вести боротьбу.

Засідання 24/11 лютого.

Засідання розпочинається лиш о пів до першої години. [illegible] ється такий порядок дня: 1) доклад нар. секретаріату, 2) доклад надзвичайної комісії, 3) фінансової комісії, 4) продовольчої, 5) вибори в комісії.

Представник надзвичайної комісії д. Неронович (лів. у. с.-д.) повідомив, що особливих новин нема, що становище з кожною хвилиною все більше кращає. Між Коростенем та Тетеревом лишились рештки та скалки армії Петлюри, проти яких ми організуємо свої сили: вчора послали туди панцирний поїзд. З боку Калинковичів на Коростень також іде такий поїзд, і таким чином петлюровці будуть одрізані і з тилу. З Фастова до нас іде важкий мортирний дівізіон. Як що сприятиме погода то авіаційні отряди Київа також візьмуть участь в обороні і пошлють 10—12 апаратів. Отже ще один удар, і край буде вичищений від неорганізованих банд.

Декларація Бош.

Голова народнього секретаріату і секретарь внутрішніх справ Євг. Бош виступила з докладною декларацією, в якій зазначила, що большевики з першого дня визнали, що їхнє завдання скинути владу буржуазії на Україні. Для цього треба було крок за кроком тісним кільцем оточувати Київ—цю фортецю буржуазії.

— Ми буржуазію задавили, але не роздавили. Для цього нам потрібна армія, але не регулярна армія, яка ні до чого не здатна, а революційна і ми рішили з'організувати революційну армію. У нас буде тимчасова постійна армія, а щоб вона була дійсно постійною, ми беремо від салдатів цієї армії шостимісячний контракт. У Києві ми розбили буржуазію, але не убили, і вона веде свою працю тут. Я від імени всього секретаріату прошу київський пролетаріат організуватись. Друге наше завдання зміцнювати совіти на місцях. На Харківщині ця справа остільки добре поставлена, що совіти, напр., організували охорону горільчаних складів, чого київському совіту не пощастило ще й досі зробити. На Київщині, Волині й Поділлю справа з організацією совітів стоїть зовсім кепсько, а по останнім докладам у Києві ця справа стоїть зовсім паскудно, бо нікого послати на розгроми маєтків, бо тут нема свідомости, що це все—добро народне. На Київщині, напр., автомобіль — порізали, поділили по часткам. Це—факт, товариші!

По останнім делегаціям не видно, щоб свідомість збільшувалася, бо при-

ходять, просять грошей і заявляють: коли не дасте грошей, то ми прийдемо й рознесем! Але кого рознесете? Це ж ваше добро! А то бувають ще й такі делегації: одні кажуть ми—така то організація, ми голодуємо, дайте грошей, а друга делегація каже: ні в якому разі не давайте грошей тій організації, а дайте нам...

— Роботи—сила, я працюю 18—20 годин на добу, але без вашої допомоги я нічого не вдію, і як ви не допоможете, то я складу з себе уповноваження...

Ми повинні зараз ліквідувати цілий ряд інституцій з тим, щоб узяти їх у свої руки, але це зовсім не означає, що треба розігнати всіх робітників, що там працюють...

В обговоренні докладу беруть участь кілька промовців, які намагаються критикувати діяльність секретаріату, але большевики галасують, кричать, розмахують кулаками і не дають їм говорити.

д. Верле констатує, що останні події, які мали характер національного пригнічення, категорично розєднали село і місто.—І гірше всього,—каже він,—це те, що бешкетують і ламають двери не меншевики або с.-р., а самі большевики... (*шалас*).

Вже з'явилась небезпека, що з-за цієї нещасної сторубльовки буде скинена й теперішня влада.

З гарячою одповіддю большевикам виступив бундовець Хейфець і меншевик Чижевський, але обом їм не дають змоги довести промови до кінця. Даремно голова доводить зборам, що „ми прийшли сюди не базар здіймати, а діло робить". На адресу д. Чижевського чутно навіть свист, і крик: „Ти ж член Центральної Ради! Дивно, як ти живий остався!" д. Чижевський безнадійно махнувши рукою сходить з трибуни.

Зате великим успіхом авдиторії користується лідер анархистів д. Барон. Він констатує, що у Київі зараз повний розклад, і пропонує оточивши Київ військом, і скасувавши заробітну плату оповістити тут комуну.

Зарніцин визнає, що большевики [illegible] віддались тій паніці, яку [illegible] Петлюра, [illegible] наступає не [illegible] німецьке військо, а [illegible] українські банд[illegible]

[illegible] Вільгельм [illegible]

[illegible] школи у нас [illegible] руїна, то ре[illegible] германців, а [illegible] німецько германський імперіалізм [illegible] сюди, то ми не маєм змоги [illegible] йому опір—отверто признається д. Зарніцин.

В результаті збори більшістю всіх проти одного (18 утрималось) ухвалюють резолюцію: „Вважаючи політику народніх секретарів цілком правильною і ухвалюючи їх діяльність, київський совіт р. і с. депутатів дасть їм повну піддержку".

Ліві с.-р. внесли поправку, „бажаючи щоб політика народних секретарів відповідала національним особливостям", але ця поправка величезною більшістю була одкинена.

Далі були вислухані доклади д.д. *Крейсберга* і *Кравченка* що до фінансових та продовольчих справ, які опинились просто в безнадійному стані і загрожують в найближчі дні нечуваним голодом.

Заява представника міської думи.

Від імени міської думи д. Смирнов звернувся до совіту з проханням, щоб місто зберегли в новій громадянській війні і щоб для оборони від злочинців і мародерів домовим комітетам була видана зброя.

Совіт відповів д. Смирнову, що вже є постанова, яка каже: „Київа без бою нікому не віддамо, а озброїмо тільки тих, хто боротиметься за революцію".

За пізнім часом засідання переноситься на вівторок 26/13 лютого о 6-ій годині вечора.

Ф. Б.

У Київі.

Українці й засідання Думи. З перших днів приходу большевиків у Київ у Думу на засідання ходило тільки двоє—троє гласних-українців: с.-фед. І. Чопівський, с.-р. Коваль, пані Ковальова та ще дехто. І тепер гласні Думи не дуже вчащають на засідання, і з 25 гласних української фракції показуються тільки двоє—троє.

Закриття „Вільної Громади". „Вільна Громада", що мала виходити у Харькові замісць „Нової Громади" закрита після видання першого числа

Анархія. В селі Пісках Козелецького повіту на Чернигівщині селяне розграбували економію Раковського. Дружину Раковского напоїли самогоном.

МИР РОСІЇ З ГЕРМАНІЄЮ.

Умови миру.

Вночи на вчорашнє число у Київі одержано з Петрограду таке повідомлення совіта народніх комісарів:

„Київ, центр. виконавчому комітету, совіту українського народнього секретаріату.

21-го лютого совіт народніх комісарів послав був по радіо телеграму в Германію, що совіт народніх комісарів згоден підписати умови миру, запропоновані Германією в Берестi-Литовському.

23 го лютого прибув кур'єр із Унієн з відповіддю Германії, яка була підписана Гофманом. Умови такі:

1) Германія готова відновити з Росією мирні переговори і заключити мир на таких умовах: Германія і Росія проголошують припинення стану війни. Обидві нації певні, що в дальшому вони житимуть в мирі і згоді.

2. Місцевости, що лежать на захід від указаної в Берестi-Литовському російськими представниками лінії, що належали раніше Росії не підлягають більше територіальному протекторатові Росії. В районі Двинська ця линія повинна бути передвинута до східньої Курляндії. Колишня належність до російської держави вказаних місцевостей ні в якому разі не потягне за собою якихось зобов'язанів з їх боку що до Росії.

Росія зрікається від усякого втручання у внутрішні справи цих місцевостей.

Германія і Австрія мають намір визначити майбутню долю цих місцевостей за згодою їх населення.

Германія готова після загального заключення миру і повного переведення російської демобілізації очистити всі місцевості, що лежать на схід від вищезазначеної линії остільки, оскільки з параграфа третього не слідує чогось иншого.

3. Ліфляндія й Естляндія негайно очищаються від російського [illegible] і червоної гвардії [illegible] мансьою поли[illegible] доки четрі[illegible] там [illegible] порядку.

Всі мешканці, заарештовані за політичні справи повинні бути негайно увільнені.

4. Росія пристає на негайний мир з Українською Народньою Республікою.

Україна й Фінляндія негайно увільняється від руського війська й червоної гвардії.

5. Росія по змозі зробить усе, щоб негайно забезпечити Турції планомірне повернення їй східніх та анатолійських провінцій і визнає скасування турецької капітуляції.

6. Повна демобілізація руської армії аж до наново зорганізованих теперішнім правительством частин—повинна бути визнана негайно.

7. Руські воєнні судна на Чорному, Балтійському морях і Ледовитому океані повинні негайно бути переведені в руські гавані й зоставлені там до загального миру, або ж обеззброєні. І воєнні судна й агенти (у сфері руської власти) повинні вважатися за судна руські.

8. Торгове плавання на Чорному й Балтійському морях відновлюється, як це зазначено в договорі про перемирря. Очистка од мин починається негайно. Блокада Ледовитого океану до загального миру зостається.

Русько-германський торговий договір 1904 р. вступає в закон, як це вказано в § 7 пункті 2-му мирового договору з Україною, за винятком зазначеного в § 3, пункті 3-му торгового договора особливих привілей щодо азіятських країн.

Далі відновлюється вся перша частина підписаного протокола і до цього додається гарантія свободи вивозу, свободи вивозу руд без усякого мита, негайний початок переговорів після підписання торгового договору, гарантія найбільшої сприятливости, мінімум до кінця 1925 р.

Нарешті затвердження мирового договора з Україною.

Правові політичні відносини регулюються на основі рішень німецько-руської правової конвенції, поскільки постанови ще не ухвалені, отже: особливо повернення громадських збитків, на підставі германських пропозицій і повернення видатків на бранців.

На підставі руських пропозицій Росія зробить і по змозі підтримає германські комісії про бранців, громадських осіб та втікачів.

9. Росія обов'язується припинити всяку державну агітацію, яку підтримує уряд, і пропаганду проти уряду четвертного союзу, їх держав і всіх інституцій навіть у місцевостях, що заняли центральні держави.

10. Вищезазначені умови повинні бути приняті протягом 48 годин.

Руські уповноважені повинні негайно виїхати в Берестя-Литовське і там протягом трьох днів підписати мировий договір. А мир повинен бути ратифікіований у двохтижневий строк.

Берлін 21-го лютого 1918 р.

Міністр чужоземних справ

Кюльман.

Мир і петроградський уряд.

З Петрограду телеграфують, що на засіданні совіта народніх комісарів, яке відбулося позавчора, більшістю було вирішено заключити мир з Германією, що б то не було.

О другій годині [illegible] повною [illegible]

[illegible] Германією. Резолюцію приняли 114 за, проти 84 і 24 утримались.

Настрій в урядових сферах пригнічений. Ліві [illegible] проти заключення миру. Гаряче [illegible] свою точку погляду Ленін, який казав, що нарід змучений війною і війну не в силі. Він розглядає мир, як перепочинок. Після ухвали цієї постанови російські делегати [illegible] виїхали в Берестя для підписання мирного договору.

В Совіті народніх Секретарів.

На надзвичайному засіданні Народнього Секретаріяту була заслухана така резолюція:

Обмірковуючи повідомлення Сталіна Народні Секретарі постановили: послати в Берестя делегацію, яка заявить, що ніякої війни між Україною й Великоросією немає і що українське правительство згодне затвердити торговий договір, підписаний Ц. Радою з австро-германським урядом. Як що ж германський уряд настоюватиме щоб до Київа повернулася Центральна Рада, або взагалі забажає втручатись у внутрішні справи України, то делегація заявить, що Українська Народня Республіка в такому разі змушена буде продовжувати війну з Германією, незалежно від результату переговорів з совітом народніх комісарів.

У склад делегації увійшли н. секретарь освіти Затонський, хліборобства—Терлецький, лівий у. с.-д. Неронович і член ц. в. к. лівий у. с.-р. Руденко. Делегація виїхала вночі на сьогодня до Берестя-Литовського.

Вісти з краю.

= **Народній Дім.** В Томарівці на Курщині заходом П. Сл—на відкрито Народній Дім. В Народньому Домі міститься „Просвіта".

= **Руйнують власне добро.** В понеділок селянами с. Купчинець (Дашівської вол.) на київщині зруйновано будинки, котрі належали місцевій економії. Зо всіх будинків знято покрівлі, повиймано вікна з рямами, двері й таке инше. Де-які селяне почали викопувати камінні з фундаменту. Будинки дуже коштовні і селянство краще могло-б скористуватись ними коли б не руйнувало.

= **Село на село.** Сповіщають з Ананівського повіту Херсонської губернії що там війною йде село на село. Село Грековo було зовсім розграбоване сусідами, при чому селян убито коло 15 та багато поранено. Селяне Грекова втікали на станцію Вірзула. По де-яких [illegible] війна. Нікаве „втручення" Кондрацької волосної управи: „Вірзула. Коменданту станції. Дуже негайно. Кондрацька волосна управа повідомляє Вас, що села Гандробури й Липецьке заключили між собою союз й об'явили війну Кондрацькому селу. З огляду на те, що населення озброєне мало, просимо негайно прислати підмогу себ то одного кулемета та 100 самопалів".

В Ананівському повіті не осталось цілим ні одного маєтку.

Все скрізь розграбовано й знищено

Тільки німецькі колонії зостаються цілими, бо всі колоністи добре озброєні рушницями та кулеметами. Солдати з Румунського фронту йдуть додому на казенних підводах та верхами.

= Чумачі [illegible], як сповіщають, розгромлен[illegible] Населення тікає.

= Арешт учителя. В [illegible] заарештовано коло [illegible] чі „Україн[illegible] [illegible] програму [illegible] прошто[illegible] [illegible] в Вор[illegible] [illegible] лосної управи: „Вірзула. Комендантуу станції. Дуже негайно. Кондрацька волосна управа повідомляє Вас, що села Гандробури й Липецьке заключили між собою союз й об'явили війну Кондрацькому селу. З огляду на те, що населення озброєне мало, просимо негайно прислати підмогу себ то одного кулемета та 100 самопалів".

В Ананівському повіті не осталось цілим ні одного маєтку.

Все скрізь розграбовано й знищено

Тільки німецькі колонії зостаються цілими, бо всі колоністи добре озброєні рушницями та кулеметами. Солдати з Румунського фронту йдуть додому на казенних підводах та верхами.

= Чумачі [illegible], як сповіщають, розгромлен[illegible] Населення тікає.

= Арешт учителя. В [illegible] заарештовано коло [illegible] чі „Україн[illegible] [illegible] програму [illegible] прошто[illegible] [illegible] в Вор[illegible] [illegible] Їх аж увечері вже, дякуючи заходам комісара ради Чеховського, випущено було на волю.

= Недуга А. Кащенка. У Катеринославі занедужав А. Кащенко.

Ілюстрації.

Кожен письменник, дбаючи про кращий виклад своїх думок, ніколи не одмовиться, в разі потреби, ілюструвати свою книжку, бо ілюстрації ті часто промовляють читачеві й про те, про що може в тексті з якихось причин говорити не зручно, але сказати все таки треба. Так стоїть справа з книжкою під назвою „Большевики на Україні"—я не буду розводитись над дрібними віньетками в ній, як от: анулюція в українській республіці українських же грошей, як заява пана Затонського про українську учительську спілку, як підлабузнювання чорної сотні до большевиків в особі правих думських гласних і т. н. все це дрібниці... Я зверну вашу ласкаву увагу на титулову картку цієї новонародженої книжки, а на ній автори її умістили, іждівеніем чорної сотні у Київі на Печерську поставленого, памятника Кочубею та Іскрі, з червоним прапором межи цими двома героями найтемнішої української ночі.

Цю ілюстрацію, цей титуловий малюнок бачив я на власні очі, оглядаючи місто після відомих крівавих подій, і я не повірив був власним очам, зо стиснутим серцем я в роспачі про це запитував перехожих людей, але факт цей стверджували й инші... Червоний стяг без краю дорогий мені, безганебний стяг революції, коли тихо маяв в руках двох найбільших ворогів і волі і революції, червоний стяг трудящого народу був побіч двох щирих холопів найбільшого з гнобителів народніх кріпаків [illegible] самодержця Петра!... [illegible] поли це спорудження, протиле[illegible] [illegible] ке в випадковим непо[illegible] [illegible], а сталося наслідком свідомого вчинку, то для мене робиться ясним і те, чого в книжці „Большевики на Україні" недописано або не висловлено, але про що читач, глянувши на титуловий малюнок, повинен догадатися сам.

Павло Мазюкевич.

Всякі звістки.

— **Нова автономна держава.** До Стокгольма із Петрограда надійшли відомости, що нова автономна держава організується на півночі європейської Росії. Архангельськ буде столицею.

Нова держава буде доходити приблизно до широти Москви.

У склад держави увійдуть Костромська, Вятська і Пермська губернії. Населення цієї держави—приблизно 15 мільонів.

— **Обор на Дона.** Із Новочеркаску „Пріазовському краю" сповіщають, що вжито всіх заходів, щоб оборонити Дін.

Невідомими особами пожертвовано на фонд національної оборони військового отамана 800 тисяч карбованців.

Од продажу горілки на Донщині сподіваються зібрати 28 мілійонів карбованців.

З ініціативи підесаула Попова гурток козаків дієвої армії організує партізанський отряд імени Степана Разіна.

— **Козаки й красногвардійці в Чіті.** По відомостях „Ран. Утро" до Чіти наближаються з Манчурії ешелони забайкальських козаків під командою осаула Семенова

Совіт було організував у Чіті червону гвардію, до якої на підмогу прийшли червоногвардійці із Іркутська.

Семенов займав станцію Борзю й Словечну. В Чіті настрій трівожний.

— **Одміна значнів.** Як повідомляє „Воронежськ. телеграф" питання про знищення форми для учителів і учнів відомства народньої освіти, принципіяльно вирішено. Одміняються всякі кокарди, знаки й значки, які видаються по скінченню шкіл.

Розробляється законопроект про відміну привілей, котрі в зв'язку з освітнім цензом.

— **Перевибори в петроградський совіт.** „Воронеж. Телеграф" передає що антибольшевицький рух все більше поширюється. Зараз цей рух охопив уже більше двадцяти заводів в тому числі й такі, як Обуховський, Путіловський, Семиніковський та инші.

Поки ще перевибори переведені в життя на Обуховському заводі, на заводі старий Лесвер. Олександровському механичному 3 патрони [illegible]

Всі ці перевиборя [illegible] [illegible] представників [illegible] [illegible] люціонерів [illegible] [illegible] [illegible]

Література, наука.

Нові книжки. *Чарівна Коза.* Мені[illegible] Осетинські казки з малюнками. Записав *С. Васильченко.* Київ, видавниче товариство „Криниця", стор. 30, 16°, ціна 30 копійок.

„Вольная Беларусь". Вийшло ч. 8 часопису в Мінську „Вольная Беларусь". Зміст. *Тарас Шевченко*: Кавказ, переклад *А. Г.—Нечипоренко*: Історія Білорусі (переклад з української)—*А. Б.*: Федерація і Конфедерація.—*І. Жиница*: Пьеро і Коломбіна.—*Ясакар*: Казка зимової ночі—*К. Вяселий*: Не розумом стямив, а серцем, (п'єса)—Дописи.—Білоруський театр („Паулінка" Янки Купали).

„Вольная Беларусь." ч. 4. Поезії: *Старою Уласа, А. Я., Я. Журба,—К. Вяселий*: Не разумом стямив.—Оповідання: *П. Нечипоренка, А. Шейка, Я. Л-ка та В. Ю.*

До редакції надійшли такі видання:

„*Рідний Край*", ч. 4.

„*Слов'яносербський Хлібороб.*" 59

„*Лохвицкое Слово*", ч. 5

„*Липовецькі Вісти*", ч. 10.

„*Вістник* Ради Народніх Міністрів Української Народньої Республіки", ч. 11—12.

„*Чернигівські Губернські Вісти*," ч. 3.

Друкується і незабаром № 5—6 (подвійний)

„Вільної Української Школи" Зміст. Замісць передової П. [illegible]менко—Навчання історії в українській школі. В. Родников—Огляд української дитячої літератури. Г. [illegible]—Дитячий театр. С. Смолінський—Інструктування народніх шкіл [illegible] Україні. І. Киянця.—Одгук. Ів. [illegible]жановський.—Де-кілька уваг до [illegible] становки позашкільної освіти [illegible] місцях. Б. Дорошкевич—Позашкільна [illegible] освіта [illegible] [illegible] українського [illegible] [illegible] В. Дурдуковський—З щоденника [illegible]теля. Ол. Дорошкевич—Огляд середньої школи. Нарада в [illegible] організації народної освіти на [illegible]раїні 15—20 грудня 1917 р. [illegible] нова). нарада в справі позашкільної освіти. Хроника. Критика. Бібліографія.

„Вольная Беларусь"—вийшло [illegible] Поезії: *Петра Мстиславця, Коласа, М. Г. та Я. Журби*—[illegible] і фельєтони: *А. Д., Д. Ласкавого, Р-ча, Михайлы Гальшы* та инші. [illegible] редакції надійшли:

„*Слов'яносербський Хлібороб*", ч. 24 30, 31, 38, 45, 49.

„*Рідний Край*". ч. 2.

„*Wiadomości polskie*", ч. 3—4.

Редактор Андрій Ніковський.

Оповістки.

Продається білий папір [illegible] на упаковку ([illegible]) Інститутська № 22 контора „Нової Ради" 10—0105—1

ПРОДАЄТЬСЯ папір (старий, газета) Інститутська № 22. Контора „Нової Ради". —0101—1

Лекції української стенографії [illegible] згодошення в контору „Нової Ради" Т. Пришляк. 2—

Михайло Пришляк зволить подати свою адресу в контору „Нової Ради". 2—0154—1

Шукаю помешкання 5-6-7 кімнат. Оповіщать листовно або особисто Інститутська 34-9. 3—0058—1

Запрошують учителя фізики та природознавства до міської гімназії у Гайсині на Поділлі. [illegible] назія повноправна [illegible] за 22 уроки 2200 карбованців [illegible] 600 кар., квас. [illegible] додатки від Держави [illegible] на дорожнечу. Прохання [illegible] слати Попечительській [illegible] 18 лютого.

Редакція [illegible] Київі

„Духовна Бесіда" незабаром виходить [illegible] проповідів до [illegible] народу [illegible] ловком Казання [illegible] П. С. Брояковського (П. [illegible]) [illegible] ського) Мета видання [illegible] українському користку [illegible] рідній мові на сучасні [illegible] серії 3 карб 50 к. [illegible] Адреса для передплати [illegible] Університетська № 6, [illegible] Звідти ж можна набувати [illegible] гавриа-Брояковського [illegible] Збірник українських [illegible] третяк. Ціна 7 карб. [illegible] пісня гарна [illegible] П. 5 карб, з перес. [illegible] Казання на сучасні події [illegible] на добувати по всіх книгарнях [illegible] на Україні.